

Những Tấm Lòng Nhân-Hậu

Quý thay giữa cuộc đời này,
“Tấm Lòng Nhân-Hậu”, đổi thay cuộc đời.
Đấng Chí-Cao, tạo Đất, Trời,
“Lòng Nhân-Hậu” giúp những người như con.
Mẹ Cha lao khổ mỏi mòn,
Niếng cõm, manh áo, mong con học-hành!
Giữa đời, muôn nẻo cạnh tranh,
Bữa không, bữa có, nên đành dở dang!
Trưa nay trời nắng chang chang,
Tay cầm vé số, chào hàng, khách mua !?
Khách rằng: Sao chẳng nghỉ trưa ?
Thưa: không bán hết, phải đưa nhà thầu!
Cháu tên gì ? ở tận đâu ?
Thưa rằng: Qua khỏi gầm cầu, xóm trong...
Vé chẳng mua !? khách...cảm thông!!!
Chiều nay hứa đến xóm trong dặng tìm !?
Lời gió thoảng, dám đâu tin!!!
Tung tăng chân sáo, lặng nhìn khách qua.
Chiều xuống, thiều-quang nhạt-nhòa,
Buốc chân xiêu-tó, về nhà xóm trong.
Khách ban trưa, nào dám mong !?
An-cần thăm hỏi, mở lòng thi-an:
“Rằng, thì, là: có ân nhân,
Đầy lòng Nhân-Hậu, dù phần giúp cho,
Học-trình, học-phí sẽ lo,
Điều-kiện phải đạt: Học trò, giỏi ngoan”.
Mơ hay tinh ? Nào tính toan ?
Lòng cảm tạ Đấng Thành-Toàn ban sai.
Tín-đồ thành-tín của Ngài,
Ướt xa ngàn dặm đường dài kiếm con.
Với “Lòng Nhân-Hậu” vuông tròn,
Nguyên xin ghi tac tâm con suốt đời.
Ôa Ôn Trời, Cảm Ôn Người...